

การจัดการศึกษาตามหลักการกระจายอำนาจของเทศบาลเมืองบางแก้ว
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

EDUCATIONAL MANAGEMENT UNDER DECENTRALIZATION PRINCIPLE
OF BANGKAEO TOWN MUNICIPALITY, BANG PHLI DISTRICT,
SAMUT PRAKAN PROVINCE.

จิตติยาภรณ์ เชาวรากุล^{1*} อรุณ ขยันหา² ปวริศ อนุสรณ์พานิช³ ธีรวุฒิ เกตุลอย⁴
และ ศิริวรรณ วิสุทธิรัตนกุล⁵

¹หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำการบริหารและการจัดการการศึกษา

คณะการจัดการการศึกษาเชิงสร้างสรรค์

สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์สาขาวิชารัฐศาสตร์

²คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

³อาจารย์พิเศษ, ที่ปรึกษาผู้อำนวยการโรงเรียนอนันตรักษ์การบริบาล อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

⁴อดีตนายกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ

⁵สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Jitiyaporn Chaowarakul^{1*}, Aroon Kayanha², Pawaris Anusornphanich³, Teerawut Ketloy⁴
and Siriwan Wisutthirattanakun⁵

¹Master of Educational Administration, Program in Educational Management
and Administration Leadership, School of Creative Educational Management,
Panyapiwat Institute of Management

²Political Science Department, Faculty of Humanities & Social Sciences,
Phranakhon Rajabhat University

³Special Instructor, Adviser to the School Principal of Anantarak Healthcare Training School,
Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province

⁴A Former Member of the Sub-district Administrative Organizations Council

⁵Political Science Department, Faculty of Humanities & Social Sciences,
Phranakhon Rajabhat University

*E-mail: princearun.k@gmail.com

Received: 2021-03-26

Revised: 2021-04-23

Accepted: 2021-05-27

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการศึกษาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง 2) ความพร้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ประกอบการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และการสัมภาษณ์กลุ่มเฉพาะ ผลการศึกษาพบว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารและจัดการศึกษา ขณะที่ความพร้อมในการจัดการศึกษาเทศบาลเมืองบางแก้ว ตามหลัก 4 M's พบว่ามีความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ ทรัพยากร และระบบบริหารจัดการ อย่างไรก็ตามเทศบาลเมืองบางแก้วยังมีข้อจำกัดบางประการในการจัดการศึกษา อาทิ ทัศนคติของผู้ปกครอง และข้อจำกัดด้านพื้นที่

คำสำคัญ: การจัดการศึกษา การกระจายอำนาจ เทศบาลเมืองบางแก้ว

ABSTRACT

The objectives of this article were to study 1) duties scope of the local administrative organization on educational management according to the laws, and 2) the readiness and limits of Bangkaeo Town Municipality in educational management. It is a qualitative research approach by using in-depth interviews and specific group interviews. The result showed that Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560 (2017), National Education Act B.E. 2542 (1999), Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act B.E. 2542 (1999), Provincial Administrative Organization Act B.E. 2540 (1997), Municipal Act B.E. 2496 (1953), and Tambon Council and Tambon Administrative Authority Act B.E. 2537 (1994) empower local administrative organizations to manage education. Besides, the readiness of Bangkaeo Town Municipality in educational management under 4 M's principles was found that they are ready in man, money, material and management system; however, Bangkaeo Town Municipality has some limitations in education management, such as parents' attitude and space limitation.

Keywords: Educational Management, Decentralization, and Bangkaeo Town Municipality

บทนำ

การกระจายอำนาจเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์เพื่อลดบทบาทของส่วนกลางเพื่อปรับภารกิจของภาครัฐให้มีความเหมาะสม ตามหลักคิด small government เหลือเพียงภารกิจหลักที่จำเป็น และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนในการบริหารงานท้องถิ่นมากขึ้น เป็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลางกับท้องถิ่นในรูปแบบใหม่ให้สอดคล้องกับสังคมที่มีความหลากหลาย มีความต้องการ และความคาดหวังจากรัฐที่เพิ่มขึ้น และแตกต่างกัน ชัดแย้งกัน ในขณะที่ส่วนกลางมีขีดความสามารถและทรัพยากรจำกัดในการตอบสนองต่อความต้องการในแต่ละท้องถิ่นได้ทันต่อเหตุการณ์ ทั้งในด้านระยะทาง จำนวนบุคลากร รวมถึงความแตกต่างในเชิงพื้นที่ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็นการกระจายหน้าที่ ที่เป็นประโยชน์โดยตรงกับท้องถิ่นให้ท้องถิ่นรับผิดชอบดำเนินการเอง กระจายอำนาจการตัดสินใจดำเนินการ ตามหน้าที่ ที่ส่วนกลางกระจายไปให้ท้องถิ่นดำเนินการ กระจายบุคลากรงบประมาณ เทคโนโลยี ที่เหมาะสม ให้กับท้องถิ่น กระจายความรับผิดชอบต่อภารกิจ หน้าที่ ที่รัฐกับผู้บริหารท้องถิ่น และประชาชน ร่วมกันรับผิดชอบ และกระจายความพร้อมที่มีอยู่ในส่วนกลางให้กับท้องถิ่น เพื่อสร้างเสริมความเข้มแข็งตามหลักความรับผิดชอบต่อระบบประชาธิปไตย และสร้างกลไกการบริหารงานในระดับพื้นที่สามารถขับเคลื่อนนโยบายและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Kayanha, 2559: 97)

การกระจายอำนาจทางการบริหาร การศึกษาสู่ท้องถิ่นคือการลดบทบาทของรัฐในด้านการจัดการศึกษา ให้เป็นการกำกับดูแลการศึกษา

ทุกระดับ ทุกประเภท โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาทุกระดับตามความพร้อม เพื่อให้สถานศึกษาได้จัดการศึกษาตรงความเหมาะสมในเรื่องของการจัดองค์กรทาง การบริหาร การกำหนดนโยบายและแผนการบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ การเงินและพัสดุ การบริหารงานวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน และคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน

เทศบาลเมืองบางแก้วเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถูกยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว ไปสู่เทศบาลเมืองในปี พ.ศ. 2562 ด้วยฐานะที่เปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เทศบาลเมืองบางแก้วต้องพัฒนาศักยภาพด้านการจัดทำบริการสาธารณะ รวมถึงการจัดการด้านการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเนื่องด้วยเทศบาลเมืองบางแก้วมีที่ตั้งใกล้กรุงเทพมหานคร จึงเป็นเมืองที่มีระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่รองรับการขยายตัวของกรุงเทพมหานครและมีแนวโน้มว่าจะพัฒนามากกว่าปัจจุบันอีกหลายเท่าตัว (Bangkaeo Town Municipality, 2021) จึงเป็นความท้าทายของเทศบาลเมืองบางแก้ว โดยเฉพาะประเด็นด้านการจัดการศึกษา ซึ่งปัจจุบันเทศบาลเมืองบางแก้วมีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย โรงเรียนสาธิตบางแก้ว (ระดับประถม) โรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 1 (วัดหนามแดง) โรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 2 (สมุทรสิริวัฒน์) โรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 3 (ไทยสมุทร) และโรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 4 (เปรมฤทัย) (Bangkaeo Town

Municipality, 2021) เป็นการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ จึงเป็นการทบทวนขอบเขตความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการศึกษาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ว่ามีขอบเขตอำนาจหน้าที่อยู่ในระดับใด รวมถึงศึกษาความพร้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาของท้องถิ่นตามบริบท โดยใช้เทศบาลเมืองบางแก้วเป็นกรณีศึกษาเพื่อสะท้อนถึงความพร้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาของท้องถิ่นไทย เพราะการจัดการศึกษาของท้องถิ่นนั้นจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด มักขึ้นอยู่กับการกระจายอำนาจหน้าที่จากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น โดยยึดตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจด้านการจัดการศึกษา และขึ้นอยู่กับความพร้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามบริบทสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองเชิงพื้นที่นั้น ๆ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการจัดการศึกษาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- 2) เพื่อศึกษาความพร้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) ทราบถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารและการจัดการศึกษา

- 2) ทำให้ทราบถึงความพร้อมและข้อจำกัดด้านการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

- 3) ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขอบเขตของการวิจัย

- 1) ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการ โรงเรียนละ 3 คน ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางแก้ว 1 คน รวมถึงประชาชนที่เกี่ยวข้องจำนวน 16 หมู่บ้าน ตัวแทนหมู่บ้านละ 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 53 คน

- 2) ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองบางแก้ว จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย 1) โรงเรียนสาธิตบางแก้ว (ระดับประถม) 2) โรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 1 (วัดหนามแดง) 3) โรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 2 (สมุทรสิริวัฒน์) 4) โรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 3 (ไทยสมุทร) และ 5) โรงเรียนอนุบาลสาธิตบางแก้ว 4 (เปรมฤทัย)

- 3) ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ ศึกษาขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราช

บัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 รวมถึงศึกษาความพร้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ทบทวนแนวคิด

การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นวิธีการที่ราชการส่วนกลาง โอนอำนาจการบริหารปกครองบางส่วนเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะให้องค์กรหรือนิติบุคคลอื่นไปดำเนินการแทนในแต่ละท้องถิ่น ด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น อย่างมีอิสระพอสมควร โดยราชการส่วนกลางเพียงกำกับดูแลเพื่อไม่กระทบต่อเสรีภาพในการปกครองตนเองของท้องถิ่น ซึ่งแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ 1) ถ่ายโอนภารกิจที่เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ภารกิจที่เป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล 2) กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แตกต่างกันได้ โดยให้เป็นไปตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ 3) กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ 4) กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 เป็นต้นไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า และโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า โดยการจัดสรรสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วยการเพิ่มสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลตามวรรคหนึ่งให้เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาที่เหมาะสมแก่การพัฒนาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการบริการสาธารณะได้ด้วยตนเอง และให้เป็นไปตามภารกิจที่ถ่ายโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถ่ายโอนเพิ่มขึ้นภายหลังปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเงินอุดหนุนที่จัดสรรให้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าเงินอุดหนุนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และ 5) การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่

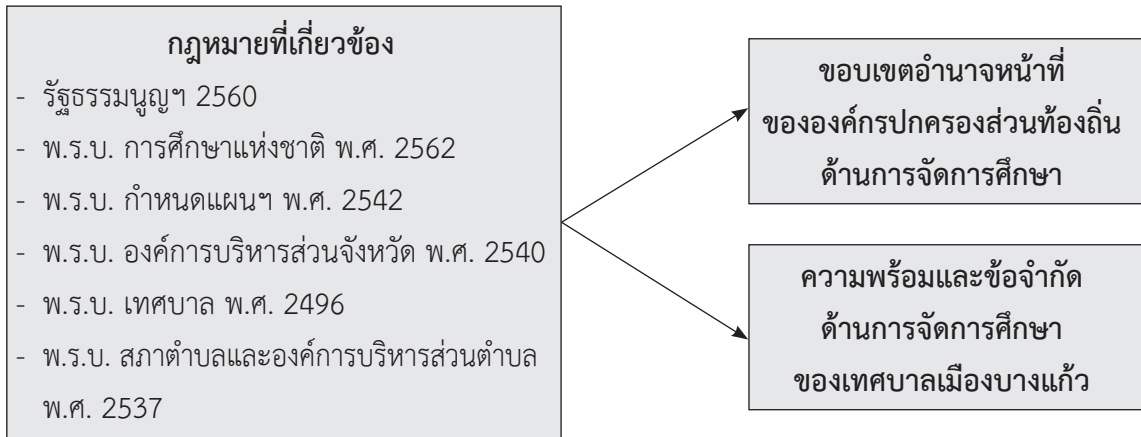
เกี่ยวกับการบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act, 1999: Article 30)

หลักการของการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (National Education Act, 1999: Article 6) กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพ กฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (National Education Act, 1999: Article

7) โดยการจัดการศึกษาให้ยึดหลัก เป็นการศึกษาลดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (National Education Act, 1999: Article 8) และการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา อย่างต่อเนื่อง ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา และการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น (National Education Act, 1999: Article 9)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

บทบาทและข้อจำกัดด้านการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research approach) โดยเชื่อมโยงจากการวิเคราะห์ด้วยมุมมองเชิงทฤษฎี ใช้วิธีการสัมภาษณ์ระดับทั่วไปและระดับลึก (in-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางแก้ว รวมถึงประชาชนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาจากเอกสาร รายงานวิจัย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลมาประกอบการวิเคราะห์งานวิจัยนี้ได้ปรับใช้แนวคิดปัจจัยทางการบริหาร 4M's มาประกอบการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว ได้แก่ ปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) คน (man) 2) งบประมาณ (money) 3) วัสดุ/ ทรัพยากร (material) และ 4) การจัดการ (management)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

ขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารและการจัดการศึกษา ควรพิจารณาจากตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้อ่านอย่างน้อยเพียงใด ซึ่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่

ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาดำเนินการ เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยรัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล การศึกษาแห่งชาติ ต้องจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (Constitution of the Kingdom of Thailand, 2017: Article 54) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น กล่าวคือการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น (Constitution of the Kingdom of Thailand, 2017: Article 250)

2) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีเจตนารมณ์เพื่อให้เป็นกฎหมาย

แม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษา เน้นการให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปยังหน่วยปฏิบัติคือสถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดว่าการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ กระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ และประเภทการศึกษา ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา รวมถึงการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น (National Education Act, 1999: Article 9) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น (National Education Act, 1999: Article 41) บัญญัติให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้ง

การเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุน การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมาตรา 58 กำหนดให้มีการระดมทรัพยากร และการลงทุนด้านงบประมาณ การเงิน และ ทรัพย์สิน ทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่น และต่างประเทศมาใช้จัดการศึกษา 1) ให้รัฐและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากร เพื่อการศึกษาโดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมาย กำหนด 2) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สิน และทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษา และมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา ตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้รัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและ ให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากรดังกล่าว โดย การสนับสนุน การอุดหนุน และใช้มาตรการ ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษี ตามความเหมาะสม และความจำเป็น (National Education Act, 1999: Article 42)

3) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและ ขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา องค์กรบริหารส่วนตำบลมีอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ

เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน ในการจัดการศึกษา (Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act, 1999: Article 16) ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในการจัดการ ศึกษา (Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act, 1999: Article 17)

4) พระราชบัญญัติองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ในมาตรา 45 องค์กร บริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการ ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้แก่ การจัดทำ กิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการ ส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ รวมถึง กฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ที่ออกตามความใน พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 กำหนดให้กิจการที่ราชการส่วน ท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด ร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดทำจัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และ บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น” (Provincial Administrative Organization Act, 1997: Article 45)

5) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล

เพื่อให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม (Municipal Act, 1953: Article 50) กำหนดให้เทศบาลเมืองอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาลเพื่อจัดตั้งและบำรุงโรงเรียนอาชีวศึกษา (Municipal Act, 1953: Article 53) เทศบาลนคร มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ต้องดำเนินกิจการตามที่ระบุไว้ใน มาตรา 53 (Municipal Act, 1953: Article 56) เทศบาลนครอาจจัดทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามมาตรา 54 ก็ได้ (Municipal Act, 1953: Article 57)

6) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (Tambon Council and Tambon Administrative Authority Act, 1994: Article 67)

กล่าวคือขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารและการจัดการศึกษาตามบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้นได้วางหลักเกณฑ์และประเมินความพร้อมและในการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความสามารถในการจัดการศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขอรับการถ่ายโอนโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดประเภท และระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิและอำนาจในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถจัดการศึกษาได้ เพราะการศึกษาเป็นบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบดำเนินการ อย่างไรก็ดี

การกระจายอำนาจทางการศึกษาต้องคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของท้องถิ่น เช่น ความพร้อมด้านงบประมาณการบริหารจัดการ จำนวนบุคลากร กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และต้องมีการประเมินศักยภาพของท้องถิ่นว่ามีมาตรฐานตามที่กำหนดไว้

ความพร้อมและข้อจำกัดในการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว

ความพร้อมในการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองบางแก้ว เมื่อประเมินด้วยแนวคิด 4 M's พบว่า (1) ปัจจัยด้านบุคลากร มีบุคลากรในระดับบริหารของสถานศึกษาสำเร็จการศึกษาทางด้านการบริหารการศึกษา และบุคลากรระดับปฏิบัติงาน มีวุฒิการศึกษาพร้อมใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู มีจำนวนบุคลากรต่อสัดส่วนนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน พร้อมกันนี้เทศบาลเมืองบางแก้วได้ส่งเสริมบุคลากรให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (2) ปัจจัยด้านงบประมาณ เทศบาลเมืองบางแก้วได้จัดสรรงบประมาณ ที่เป็นรายได้ของท้องถิ่น และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา เป็นผลให้เทศบาลสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เป็นอย่างดี (3) ปัจจัยด้านทรัพยากร เทศบาลเมืองบางแก้วมีความพร้อมด้านทรัพยากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน ประกอบด้วยสถานที่ที่จะใช้จัดการเรียนการสอนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา และ (4) ปัจจัยด้านการจัดการ ผู้บริหารของเทศบาลและผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดมีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการศึกษาจึงกำหนดนโยบายที่ชัดเจนทำให้บุคลากรทางการศึกษาในสังกัดนำไปปฏิบัติ

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม เมื่อศึกษารายละเอียดประกอบการสัมภาษณ์ พบว่า บทบาทของเทศบาลเมืองบางแก้วในการจัดการศึกษา ยังมีข้อขัดข้องประการ อาทิ (1) ข้อจำกัดด้านพื้นที่ ด้วยเทศบาลเมืองบางแก้วเป็นชุมชนเมืองและเป็นที่ตั้งเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ทำให้เทศบาลไม่สามารถขยายพื้นที่สำหรับสถานศึกษาได้ (2) ทศนคติของผู้ปกครอง ที่ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา โดยให้ค่านิยมกับการส่งบุตรหลานไปศึกษาในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในกรุงเทพมหานคร และหรือตัวเมืองสมุทรปราการ ดังนั้นผู้เรียนจึงมีปริมาณไม่มากนัก และขาดความใส่ใจจากผู้ปกครองในชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ตามบทบัญญัติของกฎหมายได้วางหลักเกณฑ์ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการขอรับการถ่ายโอนโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ การกำหนดประเภท และระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สิทธิและอำนาจในการบริหารจัดการ โดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถจัดการศึกษาได้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (Constitution of the Kingdom of Thailand, 2017) ขณะที่เทศบาลเมืองบางแก้วมีความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (1) ด้านบุคลากร มีมีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น และจำนวนเพียงพอ อย่างไรก็ตาม เทศบาลควรขยายอัตราจำนวนบุคลากร และสรรหานักบริหาร

การศึกษาที่มีประสบการณ์รวมถึงบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งส่งเสริมให้บุคลากรด้านการศึกษามีการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางการศึกษามากขึ้น ตามหลักการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Montha, 2018) เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนได้รับอิทธิพลรวมสูงสุดจากตัวแปรด้านบุคลากรทางการศึกษา/ครู (2) ด้านงบประมาณ รายได้ของเทศบาลเมืองบางแก้ว มีรายได้เฉลี่ยนั้นมีมากกว่าเกณฑ์การประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Bangkaeo TownMunicipality, 2021) อย่างไรก็ตาม เทศบาลต้องวางแผนการจัดสรรงบประมาณ เพิ่มแนวนโยบายเพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Chuenchom & Sikhabandit, 2016) เรื่องความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอลำลูกกา ที่ได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้ความสำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (3) ด้านทรัพยากร/ อาคารเรียน/ สถานที่สำหรับจัดการศึกษา ยังไม่มีความพร้อมตามระเบียบ หรือข้อกำหนดในการจัดการศึกษาด้วยโรงเรียนมีขนาดพื้นที่จำกัด ทำให้ท้องถิ่นอาจต้องจัดซื้อพื้นที่เพิ่มเติม แต่ด้วยสภาพพื้นที่เมืองบางแก้วเป็นเขตเมือง ราคาที่ดินจึงมีราคาแพง สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ (Thamrongthanyawong, 2021) ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการเรียนการสอน ทั้งอาคารสถานที่ที่เหมาะสม ห้องสมุด ห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ ระบบสารสนเทศ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม ล้วนมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และ (4) ด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารเทศบาลเมืองบางแก้วและผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความเข้าใจที่ดีในการจัดการศึกษา มีความใส่ใจดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาให้เกิดผลสำเร็จ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำสูงในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ฉะนั้นการคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ การคัดเลือกจึงต้องเป็นไปตามมาตรฐานของระบบคุณธรรม อย่างไรก็ตามก็ดีคณะผู้บริหารเทศบาลเมืองบางแก้วควรจัดให้มีหลักสูตรอบรมภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารการศึกษาให้สอดคล้องกับภารกิจ สอดคล้องกับงานวิจัย(Pratoom, 2016) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 พบว่าระดับปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การบริหารงานวิชาการ และแรงจูงใจของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง (Ramkhamheang University, 2007) ศึกษาการจัดการศึกษาท้องถิ่นเพื่อรองรับภารกิจถ่ายโอนด้านการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นอันดับแรก

คือระดับการศึกษาและความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษาของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากข้อจำกัดด้าน ทัศนคติของผู้ปกครอง ที่ให้ความสำคัญกับชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ปกครอง สอดคล้องกับงานวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ปัจจัยหนึ่งส่งผลต่อความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ ความศรัทธาของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กล่าวโดยสรุป เทศบาลเมืองบางแก้วมีความพร้อมและสามารถลดข้อจำกัดด้านการจัดการศึกษาได้นั้น ผู้บริหารเทศบาลและผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยหลักในการกำหนดนโยบายการทำงาน มีวิสัยทัศน์ มีความคิดริเริ่ม ให้ความสำคัญในการบริหารงานด้านการจัดการศึกษาอย่างจริงจัง มีความรู้และความเข้าใจในระเบียบ หลักเกณฑ์ และข้อปฏิบัติต่าง ๆ เช่น กำหนดกรอบอัตรากำลังสำหรับบุคลากรด้านการศึกษาของท้องถิ่นเพื่อรองรับการจัดการศึกษา หลักเกณฑ์เรื่องการใช้อาคารและสถานที่ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินงานด้านการศึกษารวมถึงการตั้งงบประมาณใช้จ่ายเงินสำหรับการดำเนินงานด้านการศึกษาของท้องถิ่น รวมทั้งขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่นยิ่งกว่านั้น ต้องมีระบบโครงสร้างการบริหารงานด้านการศึกษาของท้องถิ่นที่ดี และกำหนดนโยบายด้านการศึกษาของท้องถิ่น ตามความพร้อมของเทศบาล และนำไปปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยเทศบาลไม่จำเป็นต้องจัดการศึกษาด้วยตนเอง

แต่อาจส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับโรงเรียนเครือข่ายในเขตพื้นที่ เพื่อเรียนรู้และพัฒนาองค์ความรู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการศึกษาในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ผู้บริหารท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายด้านการจัดการศึกษาให้ชัดเจนอย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้หน่วยงานภายนอกหรือภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาให้มีความสำคัญต่อประโยชน์ของผู้เรียนเป็นหลัก มีระบบการติดตามผลการดำเนินนโยบายให้ กำหนดโครงสร้างการบริหารการศึกษาของท้องถิ่น มีการกำหนดอัตราเพิ่มและสรรหาบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง ให้เพียงพอทางด้านจัดการศึกษาการศึกษาของท้องถิ่นส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรด้านการศึกษาของท้องถิ่นเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านการศึกษา จัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านการพัฒนาการศึกษาอย่างจริงจัง ให้เพียงพอต่อการดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาของท้องถิ่นทุกรูปแบบ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ควรส่งเสริมให้บุคลากรด้านการศึกษาของท้องถิ่น มีโอกาส

ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งเข้ารับการอบรมพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ด้านการจัดการศึกษา เพื่อให้บุคลากรมีความชำนาญและสามารถสร้างนวัตกรรมด้านการศึกษาที่ทันต่อเหตุการณ์ เตรียมพร้อมต่อการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และสืบเนื่องจากข้อจำกัดด้านพื้นที่ของสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลเมืองบางแก้ว ฉะนั้นเทศบาลควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยทำสัญญาข้อตกลงในการเข้าสถานที่ หรือทำข้อข้อตกลงระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน (Memorandum of Understanding) เพื่อใช้สถานที่สำหรับการจัดการเรียนการสอนของเทศบาล

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ควรศึกษาในเรื่องการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความสามารถในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามความพร้อม เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรูปแบบ มีรายได้ มีขนาดของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองแตกต่างกัน จึงส่งผลต่อความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เพื่อนำผลวิจัยที่ได้มาปรับใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามหลักความสามารถของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอนาคตต่อไป

REFERENCES

- Bangkaew Town Municipality. **Development Plan**. Retrieved January 2, 2021, from <http://tambonbangkaew.go.th/>.
- Chuenchom, W. & Sikhabandit, S. (2016). **Readiness in Basic Education Management of the Local Sub-District Administration in Lum Looka District**. EAU Heritage Journal Social Science and Humanities, 6(1), 249-263.
- Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560 (2017)
- Determining Plans and Process of Decentralization to Local Government Organization Act B.E. 2542 (1999)
- Kayanha, A. (2559). **Regional and Local Politics and Government**. Bangkok: Krirk University Press.
- Montha, K. (2018). **Factors Effecting the Quality of School under the Office of Bangkok Primary Education Service Area**. Bangkok: Dissertation, Doctor of Philosophy in Education Administration, Siam University.
- Municipal Act B.E. 2496 (1953)
- National Education Act B.E. 2542 (1999)
- Pratoom, J. (2016). **Factors Affecting the School Effectiveness under the Secondary Educational Service Area Office 27**. Thesis, Master of Education Administration, Burapa University.
- Provincial Administrative Organization Act B.E. 2540 (1997)
- Ramkhamheang University. (2007). **Local Educational Management for Supporting Transfer of Education**. Bangkok: Ramkhamheang University.
- Tambon Council and Tambon Administrative Authority Act B.E. 2537 (1994)
- Thamrongthanyawong, S. **Factors Affected Education Quality**. Retrieved January 2, 2021, from <http://www.thaitribune.org>.
-